ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ — ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ — ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 6ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1639
ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957

ΤΟ ΜΕΓΑ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΔΙΑΤΙ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝ ΤΟΝ κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ Ν' ΑΝΤΙΛΗΦΘΗ ΤΑΣ ΠΛΑΝΑΣ ΤΟΥ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΛΕΓΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ.. "ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣ,, ΕΙΣ ΤΗΝ Ε. Ρ. Ε.!

Οὐσιαστικὸν στοιχεῖον τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ διατήρησις ἐπαφῆς μεταξὺ τοῦ κυριάρχου Λαοῦ καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν του ἐκπροσώπων. Δικαιοῦται καὶ ὀφείλει ὁ Λαὸς νὰ γνωρίζῃ τί οἱ πληρεξούσιοί του ἐπετέλεσαν, τί παρέλειψαν, τί παρέβησαν. Αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ὑπηρετοῦμεν διὰ τῆς ἐνημερώσεως τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῆς περιφερείας μας ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀεροσυγκοινωνιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον βουλευταὶ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ἐπωμίσθησαν τὰς τιμάς, ἀλλὰ καὶ τὰς εὐθύνας τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὁ συμπολίτης βουλευτὴς τῆς ΕΠΕΚ κ. Ἀθαν. Γιαννόπουλος—διὰ τῆς ἐπιστολῆς του· τὴν ὁποίαν ἀκεραίαν δημοσιεύομεν κατωτέρω— διατυπώνει τὸ παράπονον ὅτι ἠδικήθη ἀπὸ τὴν ἀρθρογραφικὴν κριτικήν μας. Καὶ γενναισφρόνως καταλογίζει εἰς ἡμᾶς ἐλαφρυντικὰ πλάνης, ἀγούσης εἰς διαστροφὴν τῶν γεγονότων.

Ἀλλὰ—δυστυχῶς διὰ τὸν φίλον μας — ΠΛΑΝΑΤΑΙ ὁ ἴδιος καὶ ΔΙΑΣΤΡΕΦΕΙ ὁ ἴδιος τὰ πράγματα. Γράφει :

«...Ἡ κριτική σας ὑπῆρξε δυσμενής, διότι εἰσηγήθην τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως Ὠνάση, ἐνῷ, ὡς ἀντιπολιτευόμενος καὶ ἐκ κομματικῆς ἐναντι τοῦ κ. Ζώτου ὑποχρεώσεως, ἔπρεπε νὰ ἐξάρω τὰς ἀρετὰς τῶν προτάσεών του.

...Ἐπικρίνομαι διότι εἰσηγήθην τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως Ὠνάση».

Τὸ ἀληθές, ὅμως, εἶναι ὅτι ΟΥΔΕΠΟΤΕ καὶ ΟΥΔΟΛΩΣ ἡμεῖς ἐπεκρίναμεν τὸν κ. Γιαννόπουλον διὰ τὸ ὅτι εἰσηγήθη τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως Ὠνάση. Ἐὰν ἀναγνώσῃ ἐκ νέου τὰ ἄρθρα μας τῆς 20ῆς καὶ 27ης Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. θὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὸ παρ' αὐτοῦ προβαλλόμενον αἰτιολογικὸν τῶν ἐπικρίσεών μας ἀνήκει εἰς τὴν σφαῖραν τῆς φαντασίας (ἐπιεικῶς). Ἰδοὺ τί ἐγράψαμεν ἡμεῖς :

«...Ὤφειλεν, ἐκφράζων τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ σύμβασις ἔδει νὰ ἐπικυρωθῇ, νὰ ὑποδείξῃ ἐν ταὐτῷ τὰς ἐλλείψεις αὐτῆς, ἵνα καταστῇ τελειοτέρα».

(20 Ἰανουαρίου 1957)

«...Ἐνόμιζεν ὁ κ. Γιαννόπουλος ὅτι ἡ σύμβασις Ὠνάση ἦτο ἡ καλυτέρα ; Νὰ τὸ εἴπῃ ἀπὸ τὴν σκοπιὰν μιᾶς καλοπίστου, ἀλλὰ καὶ διορατικῆς ἀντιπολιτεύσεως».

(27 Ἰανουαρίου 1957)

ΔΕΝ ἐπεκρίναμεν, ὅθεν, τὸν κ. Γιαννόπουλον διὰ τὴν ἀπόφασίν του νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς συμβάσεως Ὠνάση, ἀλλὰ διότι παρέλειψεν, ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν, νὰ ἐνημερώσῃ τοὺς βουλευτὰς ἐπὶ τῶν κραυγαλέων ἐλαττωμάτων τῆς συμβάσεως. Τὸν ἐπεκρίναμεν, δηλαδή, διὰ τὰ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ἢ διὰ τὴν ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΗΝ ΟΡΑΣΙΝ του.

Διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν σύμβασιν Ὠνάση, λέγει ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα «διαγωνισμοῦ». Ἐνῷ ὁ πλέον ἁρμόδιος ὅλων, ὁ ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν ὑπουργὸς κ. Ράλλης εἶπεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι εἶναι «ἐναντίον τῶν διαγωνισμῶν, διότι δὲν φθάνομεν δι' αὐτῶν εἰς τὸ ἰδεῶδες ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ οὔτε εἰς ἀδιάβλητον τοιοῦτον». Καὶ διὰ τοῦτο κατέφυγεν εἰς διαπραγματεύσεις. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶχε τὸ θάρρος τῆς γνώμης του. Ὁ κ. Γιαννόπουλος, μολονότι ἀντιπολιτευόμενος, τοῦ προσφέρει ἀνεπιθύμητον ἀσπίδα ἐνὸς δῆθεν ἀψόγου διαγωνισμοῦ.

Καὶ ὁμιλεῖ ἀκόμη ὁ κ. Γιαννόπουλος περὶ ψηφοφορίας μιᾶς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀπεφάνθη «ὁμοφώνως» ὑπὲρ τῶν προτάσεων Ὠνάση. Ἀνακριβές. Οὐ μόνον ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀπεφάνθη ὁμοφώνως, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἐψήφισε μὲ σοβαρότητα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔπαιξεν, ὡς ἀπεκαλύφθη εἰς τὴν Βουλήν. Ἐπὶ 19 συνεδριάσεις κατετρίβετο εἰς συζητήσεις περὶ τοῦ τρόπου ψηφοφορίας. Συντάσσει, ἐπὶ τέλους, ἕνα πρόχειρον ἐρωτηματολόγιον καὶ ἐπιλαμβάνεται τῆς βαθμολογίας τῶν διαφόρων προτάσεων. Κατὰ τὴν βαθμολογίαν ἔρχεται πρῶτος ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Γουλανδρῆς! Ἀλλά, τὴν ἐπομένην, ἀποφασίζεται νὰ γίνῃ ψηφοφορία μὲ σύστημα... πολυσταυρίας! Τότε ἀναδύεται ἡ προσφορὰ Ὠνάση καὶ ἰδοὺ κατὰ ποῖον... ἄψογον καί... ἀδιάβλητον καί... σοβαρὸν τρόπον : Εἶναι 9 τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν δὲν ψηφίζει καμμίαν προσφοράν. Τὰ 7 ἐκ τῶν ὑπολοίπων 8 μελῶν βάζουν σταυρὸν καὶ εἰς τὴν προσφορὰν Νιάρχου καὶ εἰς τὴν προσφορὰν Ὠνάση. Μόνον ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀποφεύγει τὴν διπλῆν σταυροψηφοφορίαν, βάζει σταυρὸν μόνον εἰς τὴν προσφορὰν Ὠνάση καὶ αὐτὸ ὁ κ. Γιαννόπουλος τὸ ὀνομάζει «ὁμοφώνως παροχὴν προτεραιότητος εἰς τὴν πρότασιν Ὠνάση». Ἐὰν ὁ κ. Γιαννόπουλος εἶχεν ἐκλεγῇ μὲ ἕνα σταυρὸν ἐπὶ πλέον τοῦ ἐπιλαχόντος, θὰ ἔλεγεν ὅτι ἐξελέγη... ὁμοφώνως;

Ὁ δὲ βουλευτὴς κ. Σπαῆς, τὸν ὁποῖον ἐπικαλεῖται ὁ κ. Γιαννόπουλος, εἶπε κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1956 ἐπὶ λέξει : «Ὁπωσδήποτε δὲν νομίζω ὅτι μεταξὺ τῶν προτάσεων Ὠνάση καὶ Νιάρχου ὑπάρχει μεγάλη διαφορά».

Καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐπεβάλλετο νὰ προσέξουν οἱ βουλευταί, ἰδιαίτατα δὲ ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας, ὥστε νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ σύμβασις Ὠνάση ἀπὸ κάθε ἐλάττωμα, διὰ νὰ γίνῃ, ἂν ἦτο δυνατόν, σαφῶς καλυτέρα. Καὶ ὄχι νὰ παρέχωνται τερατώδεις ἀπαλλαγαὶ φόρων, ἀσυδοσία διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κερδῶν, ἐλευθερία διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κομίστρων—πρᾶγμα ποὺ δὲν γίνεται, καθὼς εἶπε βουλευτής, οὔτε καὶ διὰ τὶς βάρκες—ἐξαίρεσις ἀπὸ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ ΙΚΑ, ἐπιχορηγήσεις διὰ δρομολόγια ἐσωτερικοῦ, δυνατότης ἐκχωρήσεως μετοχῶν εἰς ξένην ἀεροπορικὴν ἑταιρίαν καί ...καί...

Νά! Ἠθέλαμεν νὰ τὰ ἴδῃ ΑΥΤΑ ὁ κ. Γιαννόπουλος, καθὼς καὶ τὸ ἀπίστευτον ἄρθρον 3, καθ' ὃ ἦτο δυνατὸν ὅλα τὰ ἄρθρα τῆς συμβάσεως νὰ καταργηθοῦν καὶ νὰ λάβουν ἄλλην μορφήν, ὕστερα ἀπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας Ὑπουργοῦ καὶ Ἀναδόχου!

Δὲν μᾶς πείθει, ἀτυχῶς, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι εἶχεν ὑπ' ὄψιν του νὰ τὸ πράξῃ, ὅταν θὰ ἐγίνετο ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις, ἡ ὁποία καὶ δὲν ἔγινε ποτέ!

Ἐὰν ὁ κ. Γιαννόπουλος ἔχῃ κοινοβουλευτικὴν πεῖραν ἐτῶν τινων, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἀρκετὴν πεῖραν τοῦ «δημοσιογραφικοῦ θεωρείου» καὶ γνωρίζομεν, ὅτι οἱ εἰσηγηταὶ δὲν παραλείπουν, κατὰ κανόνα, νὰ κάμνουν νῦξιν τῶν διαφωνιῶν των εἰς ἄρθρα τινα, ὅταν συμβαίνῃ νὰ συμφωνοῦν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς δι' ἓν νομοθέτημα καὶ νὰ προτείνουν τὴν ψήφισίν του. Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Γιαννόπουλος, πρὸ τῆς ἀγορεύσεώς του ὡς εἰσηγητοῦ, ὑπέβαλε καὶ ΓΡΑΠΤΗΝ εἰσήγησιν πρὸς τὴν Βουλήν. Καὶ εἰς τὰς γραπτὰς εἰσηγήσεις, οὐ μόνον δὲν τίθεται κανεὶς περιορισμός, ἀλλὰ ἐπιτάσσεται ὅπως οἱ εἰσηγούμενοι ἀναπτύξουν πλήρως τὰς ἀπόψεις των, τόσον γενικῶς, ὅσον καὶ λεπτομερειακῶς. Λοιπόν, εἰς τὴν γραπτήν του εἰσήγησιν, ὁ κ. Γιαννόπουλος ΟΥΔΕΝ ἐλάττωμα τῆς συμβάσεως Ὠνάση ἀναφέρει. Οὔτε τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀπεκήρυξε καὶ ἡ Κυβέρνησις...

Εἶναι—λυποῦμεθα ποὺ θὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν—εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς ἐκ τῆς μειοψηφίας εὐθυγραμμίσθη ΑΠΟΛΥΤΩΣ μὲ τὸν εἰσηγητὴν τῆς πλειοψηφίας,ἐὰν δὲν τὸν ὑπερέβαλεν!

Τὸ ὅτι καὶ ἄλλοι βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς συμβάσεως Ὠνάση καθιστᾷ τὴν εὐθύνην τοῦ κ. Γιαννοπούλου βαρυτέραν, ἐκτὸς ἐὰν δέχεται ὅτι οὐδένα ἀντίκτυπον εἶχεν ἡ εἰσήγησίς του.

Τὸ ὅτι ἕτερος βουλευτὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως—ὁ κ. Πιστολάκης—ὡμίλησε «πολὺ χειρότερα», δὲν μᾶς ἀφορᾷ, διότι πρόκειται περὶ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, εὑρισκομένου, συνεπῶς, ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς μας δικαιοδοσίας. Ἴσως ἀφορᾷ μόνον τὸν κ. Γιαννόπουλον, ἐπιθυμοῦντα νὰ παρηγορῆται μὲ τὴν σκέψιν ὅτι κάποιος ἄλλος βουλευτὴς «ἔπιασε» τὴν χειροτέραν θέσιν καὶ ἀπήλλαξεν αὐτόν...

Ἐπειδή, ὅμως, ὁ λόγος περὶ τοῦ κ. Πιστολάκη, ὁ ὁποῖος — ὅπως καὶ ὁ κ. Γιαννόπουλος —ἀφιέρωσε τὸ πλεῖστον τῆς ἀγορεύσεώς του εἰς δριμεῖαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ΤΑΕ καὶ τῶν κυβερνήσεων τοῦ Κέντρου, αἵτινες τάχα τὴν ηὐνόησαν, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ μεταφέρωμεν μίαν βαρυσήμαντον περικοπὴν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρώην ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Μητσοτάκη, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 11ης Φεβρουαρίου. Ὁ κ. Μητσοτάκης εἶπεν :

«Κύριοι συνάδελφοι, εἶμαι ὑποχρεωμένος εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ κάμω μίαν ἀποκάλυψιν πρὸς τὸ Σῶμα. Γνωρίζετε, ὅτι ὁ νόμος περὶ ἀεροσυγκοινωνιῶν, περὶ συμβάσεως Ὠνάση, ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως. Καὶ γνωρίζετε, ὅτι ἐν συνεχείᾳ μερὶς βουλευτῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἔφερε πρὸς ἐπανασυζήτησιν τὸν νόμον αὐτόν.

Μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν πρότασιν πρὸς ἐπανασυζήτησιν ἤμην καὶ ἐγώ. Ἐγένοντο ἐκείνην τὴν ἐποχὴν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Φ.Δ.Ε. καὶ πρὸς ἐμέ, δῆθεν φιλικαὶ παραινέσεις, ἀπὸ πρόσωπα εὑρισκόμενα καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ κ. Ὠνάση, παραινέσεις ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ ἐπιτεθοῦμεν ἐναντίον τῆς συμβάσεως, διότι ἄλλως θὰ ἔβγαιναν εἰς τὴν δημοσιότητα δῆθεν σκάνδαλα τῆς ΤΑΕ.

Ἡ ἐμπαθὴς ἐπίθεσις τοῦ κ. Πιστολάκη, μᾶς ὑπενθύμισε τὴν ἀπειλὴν τῶν Ὠνασικῶν κύκλων, ἡ ὁποία μᾶς εἶχεν προειδοποιήσει νὰ μὴ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς συμβάσεως Ὠνάση».

Παρατηροῦμεν, λοιπόν, ὅτι αὐτὰ τὰ δύο σημεῖα προσαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Γιαννοπούλου : Πρῶτον ὅτι ΔΕΝ ὡμίλησε κατὰ τῆς συμβάσεως Ὠνάση, οὔτε εἰς μίαν ἔστω ἀσήμαντον λεπτομερειακὴν μειονεκτικότητα. Δεύτερον, ὅτι ὡμίλησεν ἐκτενέστατα καὶ βιαιότατα ΚΑΤΑ τῆς ἑταιρίας ΤΑΕ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφόρτωσε σωρείαν «σκανδάλων» καὶ «ἠθικοῦ βορβόρου».

Οὐδόλως ὑπαινισσόμεθα ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Γιαννοπούλου εἶχε συνάρτησίν τινα πρὸς τὴν ἀπειλὴν τῶν Ὠνασικῶν κύκλων, πάντως ὅμως ἦτο μία ἀγόρευσις, συμπτωματικῶς, Bonne pour Monte—Carlo...

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ ἀποκρούσωμεν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Γιαννοπούλου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἠθέλαμεν «νὰ ἐξάρῃ τὰς ἀρετὰς τῶν προτάσεων Ζώτου» δῆθεν «ἐκ κομματικῆς ὑποχρεώσεως». Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ὑποδείξῃ πότε καὶ τί ἐγράψαμεν ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα. Γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι εἰς μάτην θ' ἀναμένωμεν, διότι ὁ κ. Γιαννόπουλος φαίνεται πάσχων ἀπὸ περίεργον ὀφθαλμολογικὴν πάθησιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας, ὅταν μὲν ἀναγινώσκῃ τὴν ἐφημερίδα μας ὀπτασιάζεται καὶ βλέπει πράγματα ποὺ δὲν ἔχουν γραφῆ, ὅταν δὲ μελετᾷ τὴν σύμβασιν Ὠνάση θαμβώνεται καὶ δὲν βλέπει ἀπολύτως οὐδὲν ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων της!

Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ κομματικὸν φρόνημα οἱουδήποτε ἐκ τῶν διεκδικητῶν τοῦ προνομίου τῶν συγκοινωνιῶν, οὔτε κατεκρίναμεν τὴν σύμβασιν Ὠνάση ἕνεκα τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων, τὰ ὁποῖα, ἄλλως τε, ἀδυνατοῦμεν καὶ νὰ προσδιορίσωμεν, ἀφοῦ ὁ ἴδιος φροντίζει, κατὰ τὴν τακτικὴν τοῦ Μόντε—Κάρλο, νὰ παίζῃ «καὶ στὸ μαῦρο καὶ στὸ κόκκινο». Ἀπεκαλύφθη, πράγματι, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας προεδρικὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὁ κ. Ὠνάσης εἶχεν ἐνισχύσει τὸν ἀγῶνα ἐκλογῆς τοῦ Ἀϊζενχάουερ μὲ 1.500 δολλάρια, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγῶνα ἐκλογῆς... τοῦ Στήβενσον μὲ ἕτερα 1.500 δολλάρια. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν δέ, ὡς γνωστόν, κρατεῖ ἔθιμον ὅπως δημοσιεύωνται οἱ κατάλογοι τῶν ἐνισχυτῶν, ὅπερ ἔθιμον δὲν ἰσχύει ἐν Ἑλλάδι, δι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ συγχωρηθῇ ἡ ἀδυναμία μας νὰ προσδιορίσωμεν τὰ φρονήματα τοῦ «τέκνου τῆς Ἑλλάδος».

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ προστασία τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, προκειμένου μάλιστα περὶ ἐκχωρήσεως ἑνὸς προνομίου διὰ 20 ἔτη. Καὶ χωρὶς νὰ τὸ ζητήσωμεν ἡμεῖς, ὁ κ. Γιαννόπουλος, ὅλως ἀνεπηρεάστως, «ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς» τῶν προτάσεων τοῦ κ. Ζώτου, τὰς ὁποίας εὗρε «δελεαστικὰς» περισσότερον ὅλων τῶν ἄλλων, διὸ καί... τὰς ἀπέρριψε. Καθὼς δικαιολογεῖται, «δὲν ἠδύνατο νὰ παρίδῃ» κάποιας ἐκθέσεως εἰς βάρος τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ΤΑΕ. Ὅσα ἤθελε, δὲν τὰ παρεῖδεν... Ἀλλὰ παρεῖδεν τὸ ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἐφέτου κ. Γεωργίου καὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ κ. Παγουλάτου δὲν ἀποτελοῦν δικαστικὴν ἐτυμηγορίαν, οὐδὲ κἂν βούλευμα, συνεπῶς δὲν ἔχουν τί τὸ «ἀδιάσειστον»...

Ἐπειδὴ—ἐν πάσῃ περιπτώσει—ὁ κ. Γιαννόπουλος ἐξ ἴσου κήδεται τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀναθεωρήσῃ τὰς πλάνας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχει καιρὸς εἰσέτι, καὶ δὴ ἐλπίζομεν ὅτι θ' ἀναθεωρήσῃ τὴν ἄποψιν ὅτι πρέπει νὰ παραχωρηθῇ ἡ περιουσία τῆς ΤΑΕ εἰς τὸν Ὠνάσην εἰς τιμὴν ποὺ ὥρισεν ἡ κυβέρνησις, μὲ τὸν προφανῆ κίνδυνον νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ Δημόσιον μὲ ὀλίγα ἢ καὶ πλείονα ἑκατομμύρια δολλαρίων. Τὸν ἠρωτήσαμεν ἐὰν εἶναι σύμφωνος νὰ κάμουν οἱ Ἕλληνες φορολογούμενοι τοιοῦτον δῶρον πρὸς τὸν Ὠνάσην καὶ δὲν μᾶς ἀπήντησε...

Ἂς ἀπαντήσῃ ἔστω καὶ μέσα εἰς τὴν Βουλήν. Θὰ ἔλθῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ΑΥΤΟ συγκεκριμένως τὸ θέμα πρὸς συζήτησιν, τῇ αἰτήσει τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ βουλευτῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως κ. Βενιζέλον. Ἐκεῖ, ἂς ἀποκρούσῃ, τουλάχιστον, τὴν δωρεὰν τῶν Κροίσων Ἑλλήνων πρὸς τὸν ἀναξιοπαθοῦντα Ὠνάσην. Ἐκτὸς ἐὰν θελήσῃ ν' ἀποφύγῃ κάθε τί τὸ ὁ ποῖον θὰ ἦτο κίνδυνος νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙΣΑΝ κατάστασιν, καθ' ἣν «ἦτο καὶ εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὴν κυβερνῶσαν σήμερον παράταξιν». Ἡμεῖς, θέλομεν πάντοτε νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ κ. Γιαννόπουλος θὰ φράξῃ διὰ κηροῦ τὰ ὦτα του, διὰ νὰ μὴν ἀκούῃ τὰς παροτρύνσεις τῶν ἀειμνήστων παραγόντων τῆς οἰκογενείας του, ἡ ὁποία, ὡς ὁ ἴδιος ὀπενθυμίζει, ἀνῆκεν «ἔκπαλαι» εἰς τὴν δεξιάν. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ προσέξῃ μᾶλλον τὴν φωνὴν τῶν δημοκρατικῶν καὶ προοδευτικῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Βουλήν..

"Η ΗΜΕΡΑ,.

Ἐντολὴ πρὸς ἐπαρχιακὰς ἐφημερίδας ν' ἀνακηρύξουν τὸν κ. Καραμανλῆν...ἄτρωτον!

Πανομοιότυπα ἄρθρα, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, εἰς διαφόρους πόλεις

ΑΥΤΟΣ «ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΗ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ»

Πληροφοροῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκηρύχθη... Ἄτρωτος. Δηλαδή, ἀνώτερος καὶ ἀπὸ τὸν Ὁμηρικὸν Ἀχιλλέα, ὁ ὁποῖος εἶχε τρωτὴν τὴν πτέρναν καὶ ἐκεῖ ἐκτυπήθη μὲ τὸ βέλος. Τὴν πληροφορίαν δι' αὐτὴν τὴν ἰδιότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ μας, τὴν ἀρυόμεθα ἀπὸ τρεῖς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι, ἀπὸ συμφώνου, τοῦ ἀποδίδουν αὐτὸν τὸν τίτλον.

Αἱ ἐν λόγῳ τρεῖς ἐφημερίδες εἶναι ἡ «ΔΡΑΣΙΣ» τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΗΧΩ» τῆς Καρδίτσης καὶ τὸ «ΣΕΡΡΑΪΚΟΝ ΒΗΜΑ» τῆς ἰδιαιτέρας ἐκλογικῆς περιφερείας τοῦ κ. Καραμανλῆ. Ἀσχολοῦνται μὲ τὰς ἐπιθέσεις ποὺ κάμνει ὁ ἀντιπολιτευόμενος Τύπος ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως.

Καὶ γράφει τὸ «ΣΕΡΡΑΪΚΟΝ ΒΗΜΑ» τῆς 6ης Φεβρουαρίου :

«Ὁ σημερινὸς κυβερνήτης τῆς χώρας μας καὶ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως κ. Καραμανλῆς κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἀποτελεῖ σήμερον μίαν σύγχρονον πολιτικὴν προσωπικότητα διεθνοῦς κύρους.

Ἀτυχῶς τελευταίως ἐπανήρχισε πάλιν μερὶς τοῦ ἀντιπολιτευομένου Τύπου διὰ τῶν εἰς τὴν χολὴν βαμμένων γραφίδων νὰ τὸν χαρακτηρίζῃ ὡς ἀνίκανον, ὡς ἀποτυχόντα δῆθεν εἰς τὸ Κυπριακὸν καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ἀρχῆς.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ὅμως εἶναι ἄτρωτος».

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, γράφει ἡ «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΗΧΩ» τὰ ἑξῆς :

«Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Τύπος ἤρχισε τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας νὰ συγκεντρώνῃ τὰ πυρά του ἐναντίον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, μὲ τὴν ματαίαν ἐλπίδα ὅτι ὁ κλονισμὸς τοῦ γοήτρου του θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἐξασθένησιν, τὴν φθορὰν καὶ τελικῶς—αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπώτερος ἀντικειμενικὸς σκοπός των—τὴν πτῶσιν του. Ἀλλὰ καὶ ἡ νέα αὐτὴ προσπάθεια—τὸ λέγομεν ἀμέσως—εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶναι μία ἰσχυρὰ εἰς θέλησιν καὶ ἄτρωτος εἰς ἠθικὴν προσωπικότης».

Καὶ ἡ «ΔΡΑΣΙΣ» τῆς Θεσσαλονίκης εἰς ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ ΑΤΡΩΤΟΣ» γράφει μεταξὺ ἄλλων :

«Καὶ ἡ ἐπίθεσις συνεχίζεται. Στόχος πάντοτε ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ προσωπικόν του ἔργον. Καὶ ἀφορμή, τὸ Κυπριακόν.

Οἱ πάντες ὁμολογοῦν ὅτι ὁ Καραμανλῆς εἶναι ἰσχυρὰ προσωπικότης. Φίλοι καὶ ἐχθροί.

Αὐτὴν τὴν δυναμικὴν πολιτικὴν προσωπικότητα θέλουν νὰ σταθεροποιήσουν οἱ φίλοι. Καὶ τὸ ἀντίθετον ἐπιδιώκουν οἱ ἐχθροί. Ἔχουν τάξει ὡς σκοπόν των νὰ πέσῃ ὁ Καραμανλῆς. Καὶ θεωροῦν κατάλληλον τὴν στιγμήν. Συνδυάζουν τὸ ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου μὲ τὸ πέρασμα εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν δὲν πέσῃ τώρα, πότε θὰ πέσῃ; Ἀλλὰ ὁ στόχος εἶναι ἄτρωτος».

Ἐπίσης καὶ τὰ τρία ἄρθρα τελειώνουν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπηρετῶν τὴν Πατρίδα διὰ τὸ καλὸν τοῦ Λαοῦ.

Ἰδοὺ ἡ κατακλεὶς τοῦ ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος τῆς Θεσσαλονίκης :

«Ὁ Καραμανλῆς ἄτρωτος ἀπὸ τὰς ὑπούλους καὶ κακοήθεις ἐπιθέσεις, θὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ πεπρωμένα της καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του οἱ πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες θὰ γίνουν πραγματικότης».

Ἰδοὺ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου τῶν Σερρῶν :

«Δὲν πρόκειται νὰ δώσῃ οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὰς ἀνοήτους αἰτιάσεις τοῦ ἀντιπολιτευομένου Τύπου, τοὐναντίον μάλιστα θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον του καὶ θὰ συνεχίσῃ παρέχων τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Πατρίδα, τῶν ὁποίων τόσης ἀνάγκης ἔχει αὕτη».

Ἰδοὺ καὶ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου τῆς Καρδίτσης :

«Ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν πρόκειται νὰ κλονισθῇ. Διότι στηρίζεται εἰς τὴν προσωπικήν του ἀξίαν καὶ εἰς τὴν θέλησιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ὁδηγήσῃ τὸν τόπον πρὸς τὰς καλὰς ἡμέρας ποὺ νοσταλγοῦμεν ὅλοι».

Βλέπετε καμμίαν διαφορὰν εἰς τὰ τρία ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν σχεδὸν ταυτοχρόνως εἰς τρεῖς πόλεις ἀρκετὰ ἀπεχούσας ἀλλήλων ;

Μὲ τὴν ἁπλῆν ἀνάγνωσιν τῶν περικοπῶν αὐτῶν, πιστεύομεν, ὅτι οἱ ἀναγνῶσται μας ἀντελήφθησαν, ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνεκηρύχθη «Ἄτρωτος» κατ' ἐπιταγὴν καὶ μέ... ἐπιταγὴν (ἢ ἔστω μὲ μετρητὰ) ἐξ Ἀθηνῶν.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ἄλλαι ἀκόμη ἐπαρχιακαὶ ἐφημερίδες τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἔλαβον «ἁρμοδίως» τὸν σκελετόν, διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου μὲ τὸν τίτλον τοῦ «Ἀτρώτου». Θὰ